

לד:

עין משפט
נר מצוה

לח א מ"ט מה' נכח
ה' י' סמך לחון קם
לו ב מ"ט מה' שם ה' ד
סמך ד
לו ג ד מ"ט ס"א מה' י
שאלה ה' ד סמך עשין
נב טו"ע ח"מ סימן שם
ספיק ד
לח ד מ"ט שם ה' וסמך
שם טו"ע שם ס"א שאל
ספיק ג
לח ז ד מ"ט שם טו"ע שם
ספיק ד

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה מהם וכו' והכי
אמר' בהאומנין דף פא
ע"א:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] נמ' משלמין דמי כשר
כוזל. ע"י רש"י ד"ה דמי כשר
וכו' ורשב"ם בב"ב דף קמו
ע"כ בד"ה ושמן להם וכו':

תוספות רי"ד

אמר רבא הניח להן אברים
פרה שאולה משתמשין בה
כל ימי שלה. מתי אין
חייבים באותה פרה שלא
שאלו הן ולא קבלו עליהן
אונסין. סמבדיון של אביהן
הוא בעתה. אבדלו משלשין
דמי בשר בול. מי כל וזו
בארבע נקא והעז יחזירו
לבעלים. ואם נחש להן
אביהן אחזרות נכסין. פי'
קרקעות חייבים לשלם משום
דאישעביד נכסיה. פי' נכסי
דאבוהן. מתיים משעת
שאלה:

כי אתא רב דימי אמר תיבי
מיתות שונגין ודיא. פי' ממין
או תיבי מלקות שונגין ודיא
ר"י אמר תיבי בתשלומין
ור"ל אמר פטור ר"י אמר
תיבי דהא לא התרו ביה פי'
ר"א אתה מתייבו אלא משום
דשעה א' בממין ור"ל אמר
פטור **ה** כי אתרו ב' נמי
פטור פי' הואיל ואיכא צד
מלקות:

אז ל-3 מיון דליל אחריו ביה
פסוק כי לא אחריו ביה נמי פסוק
פי' וכו'.

מוסף רש"י

[illegible]

דרכי מאיר לוקה ומשפס אית ליה מת ומשפס לית ליה ושאיני הני.
משמע דרבי מאיר אית ליה לוקה ומשפס אף במזמן שאינו
קנס וכן משמע בהשבור את הפועלים (ב"מ 56א) שהבאחי לעילוי ותימה
בדפס"ק דמכות (ד' ד') קאמר עולא טעמא דרבי מאיר דלאמר עדים
ויומאין לוקין קאמר למען משפס דגמר
ממזמאם שן רע ופריך נהי למתוילא ד
רע שכן קנס סבר לה כר' עקיבא
דלאמר עדים ויומאין קנס הוא משמע
בדמזמאין לוקה וישלס ויש לומר
דדלא חי עדים ויומאין ויש ממונא לא
הוא גמר ממזל' ש"ר שכן הוא קנס
אלא הוה דרשינן מכדי רשעמו שאינו
לוקה ומשפס אבל השתא דסבר עדים
ויומאין קנסא וגמר ממזל' שן רע
לוקין ומשפס ע"כ מוקי כד רשעמו
במזמא ומלקות כיון דקדי רשעמו לא
הוי במלקות ומומן מהשתא בכל דוכתא
לוקה ומשפס דמריכא נמטינן שלא
ילקא וישלס: **דאמר** רבה היה
גרי גנוב 15. אליבא דרבי מאיר
קאמר ולא משום דסבר הכי:

משום דאיסורו איסור עולם ב' /
שס חלל שבת לאחר
השבת יעידו עליו ויסקוהו וכל
מתחרת אע"פ שמחייב נפשו
בעדיו במתרת מ"מ אחר ש"ל מ'
לא הו' בר קטלא ולא בר דמיה דלס'
י"א א"ר :

אבל שבת רבעי' התראה אימא
מ"ה חמשה דעיקר קיים ליה
בדבריה מנייה דנצחיה חכיו דעסין
התראה ועוד דשבת ומתחלת מרזייהו
התחלתהו בדפסק המנייה (ב"ק דף ד' ל')
מתקן והוא שהדליק את הגדים בשבת
מפני שפירדן בנפשו ומתחלת
המנייה תינא צדיקן בן סורר (פסחד"ק
ע"ג) הנהו לא נפסחמתהו וצינר את
ההחיות את און לו דמיס פטור וגרסה
הכסא עבד כריסותא למחא דנקס
מיתקיל ומטלס ויהי"ק משוס דחמיר
אקסוריה והוא למנא דהמס דווקא
הוא דלחייב קנס עס המנייה וכה"ג
עבד כריסותא לקמן (דף ע"ג) גבי
הוא לא יהי אסון וכדי רשעיה דמשוס
המחור היו חמירין לעבדי דיהו
דחמירי חלל קשה למחא דפרישית
דכרסה חליצא דרבי מאיר קחמר חס
כן יהי קחמר חלל שבת דנעניא
היה עיקר מילתיה דרבי מאיר גבי
שבת תניא לעיל ומזנין למימר דכרסה
לאשמועינן דש"ק קים ליה דכרסה
מנייה אע"ג דכשעה דמתחייב עדין
המתקן צעיל לא הוה בן למימר קים
ל"י דכרסה מנייה כדלחמר רבה גופיה
בפסקה בן סורר (פסחד"ק ע"ג וס'
דכרסה) ורשעיה דלחמיהו חלל
היה

נגעל דאזענער לא אפ"ה כיון דעצה אחרין כן מיפטר על הגנבה ואהא
דפטור אנגה קף על גב דכאזנה שעה הוי בעידי זירומה:
דמורה אין אייביג באנוסין. אבל גנבנה וזכדה נראה דל"י שאל
חייב דהאלי ויהני דמשמטשין על וסבי (ה) אמר גנבנא שאל
אמר (סו"ט ג. וסו"ט) אמר ויהני דא ויהני דרב אמר. דלא אמרין
משמטה שאלה חייב באנוסין ווא"ה אם כן כסיפא נמי בשטנבחה
משלמין כספתיה לכן אציהן אחריות כספים הא לא נחמיב
אציהן האז ודאז פשע דהא האז סה"ה לו לומר לבני שניה שני
האלק חמיס פשע דהא ונחמיב דהא כחוסה שעה ונשמענדו (כסין):

מאי
ויוסמן. דמוקי ממניחין בשל המרו צו: לא אחר כריש לקיש. דאוקמ
שטונגין. של המרו צהן: ודבר אחר. ממון. ואכולה מילתא קאי כלומר
מאי. בשלמיהו: דהא לא אפרו ציה. ואין אמה מחייבו אלא משום רש

אלו נערות פרק שלישי כתובות

ר' מאיר. בעלמא בתשלומי ממון לית ליה מת ומשום והכא תשלומי
דמיקטיל נמי לא מיפטר מיניה ולקמן (זה): פריך לרבה אליבא דרבי מאיר
ושקלא בתו דמתניחין נמי קנס הוא יקא פטר ליה אכחו: הוי גדי גנוב
ויקא פטר ליה אכחו דמיקטיל נמי לא מיפטר מיניה.

אית ליה מת ומשלם
יודיש הוא שחידשה
קטיל משלם ואודא
ככה היה גדי גנוב לו
נכה נתחייב בגניבה
גדי שבת גנב ומכח
גניבה אין טביחה ואין
גדי גנוב לו ומכח
נתחייב בגניבה קודם

כפסוק: **שֶׁסֶם אֵין גִּיבִיה**. כלומר שמתחת
שפסוד על הקרן משום מיתה: **אֵין**
עֲבִיחָה ואֵין **מִכְרִיה**. אינו מחויב קנס
דכפישתו דתשלומי ארבעה וחמשה
כמביט ולא תשלומי שלשה וארבעה:
מחפרם. שחתך בית והולכיטו
ושכחו **במחפרם**. עמדה דהלא
שעתא בר קטלא הוא אי הוה
אשכחיה צעל הכית דכחביט (שמות
כג) אֵין לו דמיט: **משום דאמריטו**
אימריטו. כל זמן שיעידו עליו
שמחול ענתו שיתן יעמוד בית דיו הלכך
בית פטור אמר ליה

תמירא מיתה דילה לפוטרו ממזון:
דאסור שט. אי לא משתלי ליה
דהיא שעתא חזו לא מיקטיל: היסא
פרס שאלה לו וטבחה בצטח פטור.
דהיא שעתא דקא טבח לה גזיל לה
מזבח ומיתה ומזון חליץ כאחד. ולא
גרסינן שסא אין גניבה אין טביחה
ואין מזבח דבני שואל לא שייך לה
כפ' ולא דרגיה ותמשה שבה חייב
בקרן לעולם אפילו טוען טענת גנב
ואין קנס אלא או בגבול או בשומר
חזק הפטור עלמא בטען טענת גנב
שואמר נגבינ: פרס אלא לאשמועין.

בתימה מה למדנו ממנה שלא למדנו
מגדי דקלמר רבה: **שאלה אהא**
לשמועין. דטוביה נבנה פטור:
לא **אמינא הוילי ואמר רב עפל**.
בהשוכה את הפועלים: **הא נמי**.
ימא משעת שאלה רמיא עליה חיוב
קרן וכי טבחה נבנה לייחיי: **קמ"ל**.
כיון דכל כמת דאיתא הדרה בגיטא
היהא שעתא דקא טבח לא קא גיטא
לה: **כל ימי שאלסה**. כל ימי משך
הומן ששאלה איתיהן מן הנבעלי:
אין חייבין באונסה. דליהו לאו
שאלין ניהו עליה: **דמי בשר כוזל**.
כל זוזא חשיבין בחרבשה דנקי הכי
ואמרינן בפרק מי שמת (ב"ב קמז):
ואיכר יחזירו לה: **לבעלים**. **אחריוס**
נכסיה. אחריוס: **איכא דאמרינן**.

ארישא. להאי הניח לן אביהן אחריו נכסי חייבין לשלם ואמרין
ומחייבין בלאוסיין דאישתבד נכסי דאבוהן מחייס משעת
דאשתייהב ר'ש אטישא. כשתבדוהו ואכלוהו: **ופליגא דרב פפא.** דלמר
לעיל היה שעתא דמטו לה אוסיין הוא דלמי חיובא עליה אלא
שעתא שאלה: **ואיכא דמתיי לה אטישא.** היכא דטבחוהו אס הניח
לן אביהן אחריו נכסי משלמין תשלומי מעליה ולא בוזל דאיבוי
אלו למרד: **אבל ארישא.** אס מהה לא מחייבין בלאומי דלמי **פפא.**
אמרין אישתבדו נכסי דאבוהן שעתא שאלה: **והיינו דרב פפא.**
דלמר לעיל לא אמרין משעת שאלה רמי עליה תשלומין אלא
משעת אונסין ואילך והיה שעתא ליתיה לשאל דליחייב: **כשלמא רבי**
כר' מאיר: **כי לא אפרו ביה נמי פגור.** הואיל ואיכא ר' יוחנן
מיחוס שוגגין וממון לא חייב נלקוט שוגגין וממון: **ר' יוחנן אומר**
אח דממון: **כי לא אפרו ביה נמי פגור.** ולהומו ר' יליף טעמא:

מחזי

מסורת הש"ס

(א) ולעיל לג: וישיב:
(ב) וסנדרין עב: (ג) ביק
קרב: (ד) כי"מ לא: (ה) ביק
קרב: (ו) ביק שס וק: כי"מ חב:
כי"ב קמו: (ז) חולין פא:
(ח) ובי"מ ו: (ט) שמיח לא:
(י) ובי"מ לא: (יא) דף לג: ד"ה
ועולא: (יב) בסנדרין שס
ל: יחא כלא:

תורה אור השלם

וְכִי יִנְצוּ אֲנָשִׁים וְנָפְלוּ
אִשָּׁה הָרָה וַיֵּצְאוּ יְלִידָהּ
וְלֹא יִהְיֶה אִסּוֹן עֲנֹשׁ יַעֲנֹשׁ
כְּאֲשֶׁר יִשִּׁית עָלָיו בְּעַל
הָאִשָּׁה וְנָתַן בְּפִלְלִים:
שְׁמוֹת כֹּא כֹכ

מוסף רש"י (המשך)

וקמה ברושומה אפילו למלך
הסוד, אלף בשעת טביחה
הוא דגולה ואיפור שבת
גניבה בן אחד ונפטר
הקין משום דקס ליה בדריכה
ממיה, וקפסא ליה דהא אין
כפל ולא ארבעה וחשבה אלף
שבת עלמא שגב מתיב עלים,
או בשומר חנם הכא לפטור
עמלו בטעות גניבה, אלף
וישאל וישא שבר ויבור שאין
יטילן לפטור בטעות גנב אין
גזון כפל, כדאמר בכמה
דוכחי לא חס אמת בשומר
אין שר פקח בשומר

[illegible][illegible][illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones